

Med hensyn til at indføre et generelt princip skal jeg oplyse, hvad det er, der har ført os frem til at nedsætte en arbejdsgruppe med det formål at se på godtgørelse til efterladte ved død.

Det er jo i lyset af, at vores kolleger i nogle af de andre nordiske lande, nemlig Norge, Finland og Island, har gennemført regler, som i forskelligt omfang giver mulighed for at tilkende tortlignende godtgørelser til efterladte, og vi ved, der ligger en svensk betænkning på feltet, og vi må jo så indhente både de retsregler, der ligger til grund her, og også erfaringsgrundlaget med dem.

Som jeg sagde i et samråd i Retsudvalget for nylig, tror jeg, at for mange efterlevende er det selvfølgelig først og fremmest et spørgsmål om det, som fru Birthe Rønn Hornbech også var inde på, nemlig en anerkendelse af, at de her har lidt tab. Selvfølgelig er der økonomiske tab, der kan gøres op, men de har også en følelsesmæssig smerte, som man også kan anerkende med en erstatning.

Det er det, som er vores tilgang til det, og vi vil nu undersøge det ganske grundigt, også afgrænsningen af en række forhold. For mange er det jo så også et spørgsmål om at se på den samlede bundlinje, når de økonomiske erstatninger, de får, er stykket sammen. For mange er det jo spørgsmålet, om tallet på bundlinjen har en tilstrækkelig størrelse, der afgør, om de føler, at man har anerkendt deres tab, så deres økonomiske forhold ikke skal sejle efter en skade, eller fordi de er efterlevende til en død person.

Til fru Anne Baastrup skal jeg sige, at som jeg selv var inde på, er der en vis sammenhæng mellem den her tort og så det her overgangsbeløb på de 108.000 kr., og den vil vi selvfølgelig også gerne drøfte undervejs i lovbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg synes, det vil være glimrende, hvis vi kan nå frem til, at man anerkender tortbegrebet, og hvis det er inspireret af andre skandinaviske lande, så er det for mig fint. Det er i og for sig ligegyldigt, hvem der inspirerer os til det, jeg mener, det er meget nødvendigt, at vi få set på det, også i lyset af den aktuelle sag.

Men jeg vil godt spørge justitsministeren om den anden ting. Vi har haft en sag for nogle år siden, hvor der er en person, en betjent er det, der spyttede i øjet af en stiknarkoman, der truer med aidssmitte. Der har været tale om et opgør, så narkomanen har blod i munden, spytter betjen-

ten i øjet og siger: Nu har du aids. Betjenten går i en usikkerhed, der i en lang periode selvfølgelig gør det svært for ham at klare arbejdet.

Der vil jeg godt spørge: Vil ministeren i forbindelse med det her forslag om tort være med til, at man dér kan give en erstatning, også selv om den forbrydelse, den pågældende har begået, ikke er så voldsomt alvorlig, for der er tale om et opgør, som måske giver 30 dages hæfte?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nej, jeg vil meget nødtigt gå ind i den meget konkrete sag, der knytter sig til et helt specielt hændelsesforløb, som jeg ikke til fulde kender, og jeg kender heller ikke de afgørelser, der måtte være truffet i konsekvens af den konkrete sag.

Her er der også en arbejdsgiver, nemlig Rigspolitichefen, og som jeg kender forholdene i det politi, jeg har ansvaret for, har vi også mulighed for i sådan nogle specielle situationer, hvor folk i forbindelse med deres arbejde oplever noget, der kan være dybt krænkende, men hvor de ikke har lidt et egentligt økonomisk tab, at give folk en anerkendelse på grund af den helt specielle begivenhed, de har været udsat for.

Det finder sted hos dansk politi, og jeg understøtter også, at man gør det, og det skal måske ikke altid afspejle sig i egentligt fastlagte lovregler fra Folketinget, men det er et smidigt arbejds-giveransvar, man påtager sig, når man anerkender sine folk.

Jeg tror i øvrigt også, det finder sted på en række andre, private arbejdspladser, at arbejdsgiveren lever op til en form for både et socialt ansvar og et menneskeligt ansvar, og der skal også være plads til i en personalepolitik at lade det afspejle sig, uden at det er fastlagt i alt for stramme regler her fra Folketingets side.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Grunden til, at det optager mig meget, er, at vi altså har en situation, hvor der er blevet lavet en lovændring, der betyder, at i et tilfælde, som jeg nævner her, kan man efter en dom, hvor der gives 1 års fængsel, give torterstatning, men det er ikke sådan, hvis der f.eks. bare er tale om 30 dages fængsel eller lignende, som sådan en forbrydelse ville medføre, fordi der er tale om slagsmål i forbindelse med en anholdelse.